

... som sker vid sommarvakan ...

Samtal med Ijus Konferensman.

Dikt ur *Kriser och kransar* av Birger Sjöberg

Trodde min broder rätt, är döden ett bekymmer,
vilken lik ängslan nog tör äga övergång.
Morgonen bräcker lätt, i samma stund det skymmer.
Bäst som vårt solsken dog – det sken vid fågelsång.
Just som jag kved "Jag dör",
drömmande jag mig rör,
svävande fram på ängar.
Strängar i vindstråk jag hör.

Liknar ej faran då – trots skrämsels vita lakan -
mildaste skymningsblund i juninattens gång?
Väl råder natt – men så som sker vid sommarvakan.
Bida en ringa stund – och morgon slår sin sång!
Svimning på huvudgård,
väckning vid luftig färd.
Lågande längtan bara...
Klara och strålande värld!

Trodde min broder rätt är ständig sanningsglöden,
varar min ömma dröm – en evig fjäril lik.
Stormig på många sätt – men god är mörka döden,
liknar en kolsvart ström, som för till grönskad vik.
Just som mitt hjärtas slag
domnat, förnimmer jag
friskhets och lyckas bölja
skölja i rodnande dag...